

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 SI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
si se plătesc tot-d-nă una înainte

In București la casa Administrației.
Din Județ și Străinătate prin mandat postal
Un an în tară 30 lei; în străinătate 50
Seză luni, 15 25
Trăi luni, 8 12

Un număr în străinătate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZĂ

Adevărul

Te ferești, Române! de culu strein în casă

V. Alexandru.

ADMINISTRAȚIA
16 - STRADA ACADEMIEI, - 16

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU

REDACTIA
16 - STRADA ACADEMIEI, - 16

Milionarul Hrăpitor

Gara centrală

Învățătorii și D. Take Ionescu

REVOLTA UNUI OM

Blana Spânzuratului

București, 11 Ianuarie 1893.

Milionarul hrăpitor

Avocatul Ioan Poenaru Bordea, în urma articolului meu de Vineri 8 ale acestei lunii, a onorat redacția ziarului *Adevărul* cu vizita sa. D-sa a protestat cu energie contra acelor două acuzațiuni aduse de mine: — 1) că ar fi părăsit apărarea locuitorilor din Cioroiu în momentele cele mai grele, și 2) că ar fi primit zece mil de lei de la milionarul Petrovici-Armis (?!).

Absența avocatului Ion Poenaru Bordea, atât înaintea Curței din Focșani cat și în fața celei din Galați, nu se poate săgădui. D-sa, drept apărare, s'a mărginit a-mi spune că nu el a părăsit pe cioroeni, ci că el s'a adresat la o celebritate a baroului din Capitală — astăzi îl voi numi, pentru a reveni altă dată cu amanunte — la D. Alex. Marghiloman, la actualul ministru de justiție, care, precum am zis-o, cunoaște foarte bine acest scandalos proces.

Este oare admisibil că sătenii din Cioroiu, cari, pe lângă procura ce au dat avocatului Ion Poenaru Bordea, a căi numai acestel absență terenii cioroeni datoresc însăși mizerie în care se zvarcolesc astăzi?

Pe mine răspunsul D-lui Poenaru Bordea nu m'a satisfăcut de loc; pentru mine absența D-sale este culpabilă, căci, numai acestel absență terenii cioroeni datoresc însăși mizerie în care se zvarcolesc astăzi.

Nu am primit nici un ban de la Petrovici-Armis! a strigat, cu voce plina de indignație, avocatul Poenaru Bordea, în redacția *Adevărului*. Voesc a crede, dar cea mai puternică dovadă ce ar putea da D-sa, atât mie că și marelui număr de lectori al acestui ziar, ar fi — precum i-am zis-o — a lăua cu vigoare de acum înainte apărarea clientilor săi din Cioroiu, și a începe prin a se infăloșa alătura cu el, înaintea tribunalului de Ialomița, la 26 ale acestei lunii.

Atunci, dar numai atunci, voi declară în coloanele acestui ziar, că am fost indus în eroare asupra corectitudinei avocatului Ion Poenaru Bordea; și atunci, dar numai atunci, îl voi exprima cu placere regretele mele.

Până atunci, să-mi fie permis a menține toate cele ce am scris.

Să vin acum la acele două acte pe baza căror cinci înalti magistrați ai înaltel Curții de Casație au avut curajul — un alt cuvânt mai energetic — ar exprima mal bine indignarea mea — să respingă recursul contra scandalosel sentință a Curței de apel din Galați!

Am zis-o și trebuie să o repet: — Acea sentință va rămâne o rușine în analele noastre judiciare! și unul din subscritorii acelelor sentințe a fost înaintat membru la Curtea de Casăție.

Ce sunt aceste două acte?

1) O procură care începe prin a imputernici pe cinci săteni din Cio-

roiu a continua pe toate căile legale procesul cu Petrovici-Armis (?!) și care sfarșește prin a-l autoriza să împăca cu milionarul proprietar. De cine e compusă marea majoritate a subscriitorilor acestel procure? — De sătenii cari nu au avut nici o dată vre un drept asupra acelor trei miile de pogoane care au facut și fac încă obiectul procesului.

Să o dovedesc:

Defunctul Ioan Rosetti a dăruit accele trei miile de pogoane numai celor 392 de săteni, cari erau aşezăți pe moșia Cioroiu, în momentul dăruirii; și, prin urmare, numai lor le apartine acel dar.

Acel 392 de săteni s-au judecat și au obținut o sentință definitivă — investită cu formula executorie — care constituie, într-un mod absolut, proprietatea lor asupra acelor trei miile de pogoane.

Asta-zi pe moșia Cioroiu sunt aproape 392 de locuitori.

Cine oare ar putea susține că acel 200 de locuitori, cari au venit și s-au stabilit în comună în urma daniel defunctului Ioan Rosetti, și cari nu au obținut în favoarea lor nici o hotărire, ar putea avea vre un drept asupra acelor trei miile de pogoane?

Numeal în favoarea acelor 392 de săteni, instanțele judecătoarești au pronunțat acea sentință definitivă, pe care nesătiosul milionar pretinde — prin avocatul său, bărbat politic cu influență — că nu i se poate opune.

Ei bine! — marea majoritate a subscriitorilor procurei este compusă din acei 200 de locuitori cari nu au nici un drept căștigat asupra acelor trei miile de pogoane, și, prin urmare, nu au nici dreptul de a se împăca cu milionarul proprietar.

Este oare nevoie să mai adaug că această procura a fost făcută sub ingerința faimosului sub-prefect G. Demetrescu, a căruia scrisoare autografa o păstrează, și pe care o voi publica, dacă acest nerușinat împiegar își va permite să-mi dea o desmințire.

Scrisoarea se sfărșește cu următoarele cuvinte: despre aceasta am comunicat și D-lui prefect, fiind întrebat în urma scrisoarei D-Voastre.

Mi se pare că acest netrebuie să mărelui număr de lectori al acestui ziar, ar fi — precum i-am zis-o — a lăua cu vigoare de acum înainte apărarea clientilor săi din Cioroiu, și a începe prin a se infăloșa alătura cu el, înaintea tribunalului de Ialomița, la 26 ale acestei lunii.

Atunci, dar numai atunci, voi declară în coloanele acestui ziar, că am fost indus în eroare asupra corectitudinei avocatului Ion Poenaru Bordea; și atunci, dar numai atunci, îl voi exprima cu placere regretele mele.

Până atunci, să-mi fie permis a menține toate cele ce am scris.

Să vin acum la acele două acte pe baza căror cinci înalti magistrați ai înaltel Curții de Casație au avut curajul — un alt cuvânt mai energetic — ar exprima mal bine indignarea mea — să respingă recursul contra scandalosel sentință a Curței de apel din Galați!

Am zis-o și trebuie să o repet: — Acea sentință va rămâne o rușine în analele noastre judiciare! și unul din subscritorii acelelor sentințe a fost înaintat membru la Curtea de Casăție.

Ce sunt aceste două acte?

1) O procură care începe prin a imputernici pe cinci săteni din Cio-

acest articol va cădea sub ochii D-lui Gr. Lahovary, care, ca președinte de secțiune, a prezidat dezbaterea răspingerei a acestul recurs, mă intreb:

— Nu-i va fi oare conștiința tulburată gândindu-se că, prin verdictul promulgat de el, a confirmat rușinoasa și scandalosa sentință a Curței de apel din Galați? — Nu-i va fi oare rușine amintindu și că s-a bazat, pe două acte fără nici o valoare, pentru a trimite din nou pe nemorocii tărani cioroieni la prima instanță judecătoarească din Ialomița?

Rog pe D. Gr. Lahovary să-mi lase dulcea mea convicție că conștiința sa nu poate fi linistită, și că-i va fi rușine de sentința ce a pronunțat.

O! inamovibilitate! Mari sunt minunile tale!!!

Fi-vor aceste minuni rezultatul ignoranței sau al hatirului?

Și intr'un caz și într'altele, 392 de familii țărănești, pe care defuncțul Ioan Rosetti a voit a le face felice, inamovibilitatea magistraturiei le-a transformat în 392 de familii de cerșetori.

Alex. V. Beldimanu

A se vedea „Ultime Telegrame” la pagina III.

INSTANTANEE

Dr. Römniceanu

Gros și scurt, merge cătinându-se ca un rățoiu Mustațile și baibă rade; poartă măci barbate. Iași tunde părul cu mașina No. 1.

Profesor de patologie și decan al facultății de medicină; medic primar al spitalului de copii, secția chirurgicală. Expune fără bine curșii să la facultate, și se servește foarte mult de compară și pentru a se face a fi întăles.

Vorbă lui când ca vrăjă să caracterizeze puroiul este: bine legat ca piftă, galben și opălescent ca zemea de varză acră.

Pe că era, acuma 6-7 ani de antropic studenții de atunci, pe atât le-e de simpatie astăzi, grăție faptului că nu se mai poartă brusc cu dinșii.

Inamic neînțepătat al profesorilor Babes și Asaky, cărora caută și a lune neîncetă băgă în roate.

In fiecare Simbătă face clinică infantilă la spitalul de copii și în urma morții D-lui Sorgiu voia să treacă profesor de clinică, dar nu a reușit, de aceea și inamic de moarte D-lul Boicescu pe care adesea îl atacă, în lecturiile sale, în mod indirect, dar destul de evident.

La spital în timpul vizitelor, poartă sort și săpeă pentru care studenții îl zic: bucatar.

Semnul caracteristic: neîncetă dă din cap și scuipă.

Lume.

Gara Centrală

Zilele acestea s'a anunțat prin ziare, că directia căilor ferate a decis să facă exproprierile necesare pentru construirea lacului gării centrale la Cotroceni. Exproprierile se urcă la un milion și jumătate. Întreaga construcție va costa cel puțin 30 de milioane de lei.

Suntem în drept să întrebăm pe cei cari au fost promotorii ideei de a se face o chilometru și jumătate de mare cu construirea unei gări centrale, dacă ei nu cred și nu văd că aceasta e un lucru, o risipă vinovată, avenit în vedere imensele neajunsuri de care suferă serviciul drumurilor noastre de fier.

Cum? Gara centrală este de primă nevoie? Nevoia ei se simte oare așa de puternic, în căd conductării căilor ferate său vezut siliști la lăsa la o parte toate cele-lalte cheștiuni, ca lipsa de vagoane, ca insuficienta personalului inferior de pe linii, ca defectuozație mat tuturor vagoanelor de pasageri, ca lipsa unei linii duble cel puțin între București și Buzău și atâtatele altfel pentru a-și pune toate silnită și cheltui un credit de 30 milioane de lei.

Noi putem dovedi contrariul.

mai întâi, dacă este adeverat că cele două gări din București sunt nădestătoare mai ales vara, nu este însă mai puțin adeverat că sunt alte cheștiuni, altărisuri, care cer o soluție urgentă și desăvârșită. București nu trebuie să absorbe totul, cănd fără întregă suferă.

In ultimele gări din București-Buzău o mulțime de accidente, a căror cauză a fost numai lipsa unei linii duble.

Totuși lumea își aduce aminte de cel-

două ciocniri successive de la Valea Călărașescă, de accidental de la Prahova și de o mulțime de alte accidente întâmpinate numai din cauză că toate trenurile — și sunt foarte multe — sunt lăsată pe aceeași linie unică, din orice direcție or venit.

Dacă se adaugă pe lângă aceasta, numărul excesiv de restrâns al funcționarilor de la găriile exterioare, al personalului trenurilor și numărul supra-omenească la care sunt supuși nemorocii acestia, se poate urmări înțelege că ei să gresescă la schimbarea acelor, să să adormă la postul lor. În privința liniei duble, unul din membrii consiliului de administrație al căilor ferate a declarat directorului nostru, că necesită serviciul cer neapărat ca linia dublă să se întândă cel puțin de la București până la Focșani.

Si cu toate acestea, consiliul de administrație a decis ca mai întâi să se facă gara centrală! Nu se chiamă această lux, risipă, destrăbălare?

Dar nu numai astăzi.

Sunt două ani de când Parlamentul a votat o lege pentru strămutarea atelierelor de la Pașcani la Iași. Ce s'a făcut cu această lege? Pentru ce moldoveanul Lazar Catargiu, care, de către ori vine la Iași, varsă lacrimi de crocodil pentru decadentă a două capitală, nu impune munteniul Olănescu ca să strămute că de curând atelierele de la Pașcani la Iași?

Aceasta ar fi un mic, un foarte mic avator dat nemorocitei capitalei a Moldovei. D. Catargiu, preocupat numai de interesele Dinastiei, n'are vreme pentru asemenea lucruri mic și, în timp ce D-lui Olănescu și Duca fac chituchiile de lux pentru București.

Iată dar că D. Take Ionescu a căutat să satisfacă strimtele idei ale D-lui Maiorescu. Condus de ideia că indivizii sunt robii Statului, (indivizi care tot el fac și întrețin Statul), D. Take Ionescu a ajuns la convingerea (vorbă să fie) că invățătorii trebuie să fie amovibili, nu inamovibili.

Dacă D. Take Ionescu era un ministru serios, demn, pătruns de interesele invățămintului, nu putea să treacă peste proiectele D-lor Sturza și Poni, să repudiez inamovibilitatea și să se ia după D. Maiorescu. Nu putea, căci fară condițiunea inamovibilității nu vom putea avea invățători bunii. Si nu putea, căci ideia inamovibilității este o idee eminente conservatoare.

Inadevăr, ordinea, linisteia, netulburarea, lipsa de grijă, dă naștere mai de grabă la instincțe conservatoare. E psihologică dovedit că inamovibilitatea întăreste spiritul de castă, întăreste instincțele de ordine, și că sunt predilecții pentru întinderea și latirea spiritului democratic. Ca probe avem inamovibilitatea din armata și din magistratură.

De aceea democratii din toate țările sunt contra inamovibilității din orice ramură de activitate din societate și preconizează electivitatea în toate. Să fie electivi de la capitolul Statului până la cel din urmă funcționar.

Numeal principiu electivitatea poate asigura căderea privilegiilor, a castelor și a abuzurilor de putere. Dar atunci nu se poate face o întrebare: nu vedeti că vă contraziceți, voi democratii sustinătorii principiilor conservatoare? Da, vedem, respondem noi, știm că inamovibilitatea este un principiu conservator, dar în actuala stare de lucruri e un progres. Un element pentru noi primează pe toate cele-lalte: interesul scoalei. Știm că prin inamovibilitate vom avea invățători buni pentru terenime, căci ei nu se vor mai gândi le ziuă de mâne, și atâtate ne ajungem. Cum că inamovibilitatea lor va da naștere la idei și instincțe conservatoare, astăna ne importă puțin. Un lucru putem asigura pe D. Take Ionescu și pe D. Maiorescu că, mai bun teren așa democrat și socialistii așa, când invățătorii sunt amovibili, de cat maine cand poate vor fi inamovibili.

ție, încearcă să îl da lovitură pe căpăzile. O cale pentru reacționari este de a ținea de chică pe învețători.

De altmintreleatată D. Sturza că și D. Pomi nu au susținut o inamovibilitate absolută, dar numai întrucât o cere interesul pur al școalei, ca învețătorii să nu fie tulburăți în cariera lor didactică. Încolo sunt și eficiențe posibile de cele mai mari pedepse, însă judecați de anumite tribunale.

D. Take Ionescu urmând pe D. Maiorescu, a dovedit un lucru, că este un dușman declarat al învețătorilor și institutorilor.

Interesul școalei, o repetăm, cere inamovibilitatea, iar D. Take Ionescu nescrind-o în proiectul său, dă drept învețătorilor și institutorilor a se agita și a cere în mod energetic să li se dea garanția inamovibilităței.

Ed. Dioghenide.

POLITICA EXTERNA

Criza în Franță

PARIS, 9 Ianuarie.—D. Mermix a declarat comisiunel de anchetă că nu cunoaște domiciliul lui Arton și nu a întreținut nici o relație cu el.

D. Clémenceau a afirmat din nou că nu a primit lista D-lui de Reinach.

D. Laguerre a declarat că nu cunoaște exact adresa D-lui Arton.

Se asigură că s'ar fi produs o vie desbatere între iudelele de instrucție în confruntarea D-lui Clémenceau cu D. Stéphane (?).

Senatul a votat proiectul sporind emisiunea biletelor Băncii Franciei.

La Cameră, în timpul discuțiunii bugetului Protectoratelor, D. Ribot a zis că rezultatele dobândite în Tunisia sunt excelente.

După cererea guvernului, Camera a restabilit creditul pentru tratamentul episcopilor redus cu 30,000 de comisiuni, și creditul pentru vicarii generali suprimat în întregul lui de comisiune.

La Lanterne declară că nu a atacat nici odată pe D. Rouvier ca persoană și că nu primește nici odată banii din fondurile secrete pentru a inceta atacurile.

Azi s'au celebrat în mai multe biserici liturghii pentru aniversarea morții lui Ludoovic XVI. Nici un incident.

Ducele de Chartres reprezintă pe Consulele de Paris.

Afacerea Cornelius Herz, după cum se zice, va face obiectul unei instrucțiuni speciale, pentru a se întârzia că mai puțin procesul Panama.

Milan și Natalia.

BELGRAD, 9 Ianuarie.—Deși nu e încă confirmată în mod oficial, împăcarea regelui Milan cu regina Natalia este considerată de toată lumea că un fapt îndeplinit său iminent, acest eveniment este primit în general, cu satisfacție. Ieri seara orașul era iluminat; azi e împodobit.

— PARIS, 9 Ianuarie.—Le Gaulois povesteste că a susținut un colonel sărbătorul regelui Milan cu regina Natalia este considerată de toată lumea că un fapt îndeplinit său iminent, acest eveniment este primit în general, cu satisfacție. Ieri seara orașul era iluminat; azi e împodobit.

Regale Milan a plecat la 31 Decembrie la Biarritz, de unde trebuia să se întoarcă cu regina Natalia și să stea cu ea mai mult timp în Paris.

Cu toate acestea, regale Milan a venit singur din Biarritz la Paris.

Chestia Egiptului

PARIS, 9 Ianuarie.—Agenția Havas aflată din Cairo că studenții au făcut o ovăză Kedivului la eșirea sa din moschee, și în urmă s'au dus la redacțiunea ziarului Mokattan, organ indigen al inter-

elor engleze și au sfârmat ferestrele. Mai mulți studenți au fost arestați.

LONDRA, 9 Ianuarie.—Times zice că ziarele franceze se zilesc să provoace un simțământ de neșiguranță în privința situației în Egipt. Pericolele europeanilor sporesc prin tăcerea Kedivului în fața științelor greșite asupra ultimelor evenimente.

Se asigură că Kedivul va confira Osmania lui Fahri Paşa și îl va numi maestrul ceremonialilor.

INFORMAȚII

Cu începere de azi ediția I a ziarului nostru va apărea și se va pune în vinzare regulat la orele 11.

Edit. Dioghenide.

De o săptămână postă din străinătate n'a sosit în Capitală.

Ne mirăm cum direcția poștelor n'a luat măsură ca postă din străinătate să vie prin Predeal pe unde linia este deschisă de vr'o cincă zile.

Regele sosete Mercuri în Capitală cu acceleratul de Verciorova.

In Viena Regele nu se va opri de loc.

Ed. Dioghenide.

Incidentul care a provocat cereala de reziliare a contractului eminenții artiste, D-na Aristide Gălușcă, cu Compania Lirică, s'a aplanat astfel după cum a fost și dorința noastră.

Foțul colonel Maican s'a retras cu desăvârsire din afacerile ce pînă Compania Lirică.

Astfel s'a dat o satisfacție atât artiștilor Companiei Lirice, cât și publicului, care a creat o adevărată legendă a la Ivan cel groaznic împrejurul numelui fostului colonel.

Și acum opereta română *for ever*.

Ieri a murit în Iași vestul lăutar Gheorghe Barbu în etate de 103 ani.

Decedatul a fost fiul lui Barbu lăutarul, pe care l'a cântat nemuritorul Alexandru și care a uimit pe marele artist Fr. Liszt prin geniuș musical.

Numele lui Gheorghe Barbu lăutarul va redeștepta în mulți moldoveni bătrâni suvenire plăcute din tinerete.

Astăzi se redeschid Corpurile Legiuitoare.

In cursul acestei săptămâni guvernul va fi interpelat la Senat și la Cameră asupra politicei exterioare și asupra politicei economice.

La Senat va interpela probabil printul Gr. M. Sturza.

Societatea Junimea a studentilor universitări români din Cernăuți ne invita la balul pe care-l va aranja la 25 Ianuarie a. c. în sala societății filarmonice.

Colonelul Rasty, un om foarte fricos de alt-mintrele și care se păzește ca de foc de reclamațiile gazetelor, e peste măsură de îndatoritor față cu cei cari îl dau bilete spre plasare și comisarii, sub-comisarii și toți agentii poliției, din ordinul D-sale, își lasă toate ocupările pentru a vinde bilete de bal.

Să și stabilit un întreg sistem în această privință. Biletele se dau mai întîi agentilor de prin mahalalele excentrice și numai dacă aceia, care și să impună locuitorilor mărginași, nu pot plasa toate biletele, acestea se dau și agentilor din culoarea de Roșu.

D. colonel Rasty ar trebui să înțeleagă că alta e menirea serviciului, în capul căruia D-sa e pus.

Biletele de bal, impuse de agenții poliției, devin un adevărat bir pe

zadarnice, a semnat îndată ordinul căruia datoresc fizerică de a te vedea.

— Astfel, zise D-ra Lestérel, foarte miscată, D. Darcy admite acum că nu mi-ar fi cu neputință să mă justific.

— Admite așa de bine, că n'asteapta de căt un cuvînt de la D-ta, ca să ia o măsură definitivă; un cuvînt care să explice întrebuițarea timpului, în acea față noapte. Acel cuvînt care te costă atât de al pronunța dinaintea sa, spune-mi mie, Berto, confiază-mi tot, și îl jur încă odată că fără să'ñi daș secretul pe față, voi convinge pe D. Darcy.

— Îmi jurați de asemenei că, altul... nimeni pe lume nu va ști aceia ce vă voi destăinui?

— Ti-o jur. Nică D. Roger Darcy, nică D. Gaston Darcy nu vor obține de la mine cea mai mică mărturisire. Nu te voi trăda... după cum D-ta nu m'ă trăda dacă aș avea vre o greșală să'ñi reproșez și dacă și-aș mărturisit-o D-ra Lestérel hesita, și c'eo voce întreținătoră îl răspunse:

— Aș vrea să vorbesc, dar n'am putere.

D-na Cambry îl luă mâinile, le strinse întrale sale, și zise cu blândețe:

— Vrei să'ñi pun întrebări ca să'ñi înțălatură greutatea unei istorisiri lungi și obositore?

— Da, îngăna tinera fată, o să fie mal-

capul locuitorilor Capitalei și biruri avem destule.

D. Al. Lahovari s'a intors în Capitală prin Predeal.

De o săptămână postă din străinătate n'a sosit în Capitală.

Ne mirăm cum direcția poștelor n'a luat măsură ca postă din străinătate să vie prin Predeal pe unde linia este deschisă de vr'o cincă zile.

Regele sosete Mercuri în Capitală cu acceleratul de Verciorova.

In Viena Regele nu se va opri de loc.

Ed. Dioghenide.

Din cauza destrăbălatei construcții, patențiașii săi profesori esă cel d'intelui la toate examenele, surprinzându-i cu răsunăturile sale excentrice dar adevărate și originale; iar pentru densus rămâneea convingerea că examinatorii săi erau niște nerozi.

A fost judecător, și scria conferințe unul om eu nume mare, care pe cînd le citea la Athenet, da timp adevăratului lor părinte să surdă, privind la hărția pe care scria o satiră unde biciuia pe un viitor ministru. A părăsit justiția cînd a observat rolul ce joacă afecțiunea, influența, bogăția și necesitatea în impărțirea dreptăței, devenind de atunci publicist ironic și pesimist.

Era străin și sărac. La vîrstă de 30 ani, pleca bolnav într'un oraș depărtat al Italiei, cu ajutoarele străne prin subscripție „pentru un nenorocit“. Acolo îl roase viațele și gândurile sale amare și după trei ani fu înmormînat în cimitirul multimil de la Napoli. În haina sa fu găsită o scriere pe 4 file, care fu vindută cu preț mare neguțătorul bogat în al căruia magazin servea Pășcan, unu cunoscut de la care am voia de a o tipări: Negustorul de sigur a rămas foarte mulțumit că pe lângă acest căstig, servitorul său murise fără a își primi salariul pe trei luni.

Omenirea e mai sălbatică de cat hienoile, căci oamenii se sfășie de vîl; este mai neagră ca rasa unui călugăr, căci acoperă mai murdare fapte și mai criminale taine; e mai veninoasă ca vîpera ce mușcă și omoară repede, căci otrava lumenel și zilnică în codrul uscat al săracului înmormînat în lacrima amară a suferinței și a muncii de rob.

Nu îl trebuie omul belciug la nas, nici

pene de struț la cap, nici înbrăcămintă de pe de lup sau de vulpe, pentru a fi sălbătic, dar îl trebuie multă răjuine pentru a nu fi monstru.

Este drept a zice că timpul a rafinat sălbăticia omului și că l-a transformat într-un animal cu sălbăticie superioară, cu sălbăticie savantă. Un medic, înțînd în mână un scalpel, de căte ori nu e mai pervers criminal de căt cel mai fioros bandit; de căte ori numai orgoliul nu conduce mâna lui cănd tae și omoară, ascunzându-și rușinea de a fi privat ignorant, sub pedeapsa morței de care nu îl teamă a vre unul biet sărac; de căte ori nu își exercează mâna lui nedibace în carnea aceluia sălbătic rafinat care îl specula că are ce îl stoarce și îl varsă singele desprețindu-l când vrea să învețe a sălabisi în limba unei științe al cărui alfabet nu îl cunoaște.

O! de căte ori o asemenea fiară sălbatică—dacă ar fi justiție pe pămînt,—n-ar trebui sărăsă în fiare și cu șorțul de gât semn al acestui criminal rafinat, să fie condusă nu în caretă luxoasă, dar în dubă ocnelor pentru a-și plăti păcatele în galerii de sare, iar nu a să plimbă mândră în săli bogate, întreținute de săraci. Criminalul fug, se ascund și el și arma crimei; crima inspiră frică, însă medicul rafinat și ignorant cum este, e superior în sălbăticie atunci când după ce comite crima încearcă să-și remușcă cutiul în mână surzind la victimă care își dă viață scumpă, și sterzându-se de sânge cu batista de mătase, își aşează fără remușcare cutiul ce se schiștează în cutia catifelată. Adeveratul loc al acestui cutiț nu este în cutia la care când s'ar uita cineva ar trebui să-străbată mil de fier, iar medicul să roșească de sentimentul crimelor al căror registru și acea cutie, ci locul aceluia de delictului, e pe masa justiției.

PARIS, 10 Ianuarie.—Se zice că

D. Arton este în România. Extrădarea lui nu e considerată ca imposibilă, cu toate că nu există vre un tratat de extrădare cu România.

TOATĂ SOCIETATEA

PARIS, 10 Ianuarie.—Generalul Ferro, ministrul de rezbel în cabinetul Rouvier, a declarat într-un interviu, că întrădările se luase din fondurile secrete, trebuind să fie și el considerat tot atât de vinovat ca și colegul lui.

PARIS, 10 Ianuarie.—Se zice că

D. Arton este în România. Extrădarea lui nu e considerată ca imposibilă, cu toate că nu există vre un tratat de extrădare cu România.

NUVELELE NOASTRE

REVOLTA URUI OM

De la un om care a trăit în belșug, ră-

mâne moștenire bani său datorii; de la un sărac nu rămâne nimic; de la un ne-

norocit intelligent, rămâne o amintire care merită o lacrimă.

Ioan Pășcan, la vîrstă de 17 ani era orfan și bacalaureat. Studia la medicina și era copist. La 20 de ani părăsi medicina, convins că savanților săi profesori le ar fi stat mai bine cu satrul în mână la abatorii de căt facând pe dascălu într-o sală de clinică. Apoi învăță dreptul și literile în același timp și spre nimirea judecător.

— Da.

— Atunci, acea femeie care să prez-

entă din partea soței D-tale boala...

— Venea să m'anunțe că o mare ne-

norocire amenință pe persoană, și eă nu

mai aveam nici un minut de pierdut. Pre-

vedeam acasă primejdie de căte-vă zile,

și dădusem instrucții ca să mă poată în-

Cel puternic, comit crime care se acoperă, iar muncitorul e bun de ocna, căci judecătorii sunt dintre cel d'intăiu. Așa e oră ce animal ce și simte buza resfrântă de colți mari. Si lupii fac tot astfel când urmăresc vre un câine slab, de și sunt de un neam.

De pe masa justiției, dacă ar avea putere Christ, de căte ori n-ar striga de pe cruce unde să restinge și cu care judecătorii înșeala și condamnă pe popor: Dar eu ce am greșit, de am fost condamnat?

Căți oameni nevinovați nu s'au osanțit la moarte în numele legilor, și legile n'au fost de căt perdeaua voinele de a omori a ucigașilor judecători, asasini sălbătici și rafinați cari au rămas nepedepsi!

Si... care judecător nu are nicăi o pată pe conștiință?

A urzii și protege banda de vinovați a celor puternici, a avea judecători tot dintre deneșii cari să urmăresc și să urmăresc pe căi slabă, și sălbătici mai mare de căt a lăsa pe om liber, sălbătici, să se ascuđă în păduri, să se ferească și să se aperse contra atacurilor vrăjitoare.

Timpul a rafinat sălbăticii celui mai tare și domnia neegalitatei e apărăta de lege—E lege veche: Lupa, sfâșie pe miel.

Dar, în lume sunt luciuri întregi cu pornorii sălbătici, armate, caste barbare care și ascute colți fieroși. Purtând petice roșii, tinichele și alamuri luceatoare amintind cu încăpătăinire originea simiană a omului, pornind în horde la ordinul unul cap de jaf să se măcelărească mai crud de căt farele. Șeful hordei se dă drept căzut din cer și horda toată jură că e așa—câinele linge mâna care îl hrănește. Dar niște cerul niște jurământul nu prețuiesc nimic într'un cap de maimuță, de unele îmbrăcându-se în negru ca să semene noptierii misterioase când nu se vede nimic, cântă în biserică părăsite corabia lui Noe și prăstie lui David.

Dacă ar fi să respundă un popă, de ce se îmbrăcă cu haine negre sau pestrițe? de ce cântă în biserică cu atâtă poftă multă de la Cana? și de ce cântă istoria evreească?

De ce ridică mâna în sus impletindu-și degetele? și cui cântă?

Se înțelege că de sub coaja groasă în care sacra imbecilitate a încrustat creerul acestui neam de maimuță urlătoare, nu poate isvorii responsul pe care nu l'a putut zâmbiști alte capete pleșuie și mai subțiri de maimuță filosofi în cărți cu fotocat locutori Chinei.

Inainte era mai mare filosof, care spunea idei mari în vorbe puține, său care sătăcări și a frica golului și a pustietăței care l'a logrotit, acum căută ascunzătoare în pămînt, morănd că ursul rănit.

Dar groapa nu trebuie să fie așa de adâncă pentru ca omul să fie uitat pe vecie, și nici pentru a muri nu e nevoie să cada cerul.

Tot, despre ce se aduce aminte, din trecut, e un pustiu imens și o tăcere...

Dacă a murit urân și disprețind lumea în care a suferit și era strein, erătă-l, căci omul iartă când nu mai poate face reu.

Violetti d'Alba

ACTE OFICIALE

Monitorul Oficial de eri, publică lista inginerilor și funcționarii confirmăți în posturile ce ocupă la serviciul lucrărilor noui al legăturii drumurilor de fer dintrul Festetii și Cernavoda, serviciului podurilor metalice, și al largirii liniei Bacău-Pearța-Neamțu.

Sunt numiți, sub rezerva sancțiunii ulterioare a Regelui:

D. At. Pancu, verificator clasa I, în ministerul de finanțe;

D. Al. Carataș, idem;

D. N. Greceanu, arhivar;

D. Al. Marinovici, verificator clasa II;

D. N. Sigmarian, idem.

DIFERITE STIRI DIN TARA

Temperatura: Observația casei A. Mena et C-nie, opticiani, Calea Victoriei 83, pe ziua de 11 Ianuarie 1893.

Miezul noptii — 18
7 ore dimineață — 16
Amiază — 12
Inăltimăea barometrică 756.8
Starea cerului: senin.

Femeea Lina Vaisescu s'a prezintat eri în redacția noastră și ni s'a plâns că zilele trecute ducându-se în prăvălia D-lui Toma Blandu, de unde a tărguit niște lucruri, a dat să-i se schimbe o harti de 20 lei; printre monedele ce i-au dat ca rest se află însă și o piesă de plumb de 5 lei pe care femeia neobservând-o în acel moment a venit cu ea înăpoli a doua zi.

D. Blandu însă, n'a vrut să-i-o mai schimbe, ba încă a dat-o afară din prăvălie insultând-o chiar.

Femeea a reclamat și poliției, dar poliția nu s'a deranjat nici să cerceteze măcar faptul cu moneda falsă, necum de dictul de insultă.

La ce-o mai și servind oare poliția asta, numai ca să bată lumea în alegeri?

Din cauza marei furtuni de Miercură seara, 14 vase de comerț englez din rada de la Constanța au dispărut și nu se stie ce s'au făcut. Un vapor Iris, s'a reinșors și eri a dispărut din nou.

La 18 Ianuarie curent, se va ține la direcția poștelor și telegrafelor, concurs pentru ocuparea unui post de desemnator, plătit cu lea de 220 lei pe lună.

Concurenții trebuie să fie români, și vor fi examinați asupra desemnului liniar, desemnului cu mâna, și noțiunii de algebră.

DIN STRAINATATE

HALLE, 9 Ianuarie. — (Oficial).— Până azi la 12 au fost 66 cazuri de holera în casa de nebuni din Nietleben, precum și 22 decese. Până acum nu s'a produs nici un cas atât în orașul Halle cat și în satul Nietleben.

BUDAPESTA, 9 Ianuarie.—In ultimele 24 ore au fost 3 cazuri de holera și 1 deces.

HAMBURG, 9 Ianuarie. — Un nou cas de holera s'a produs printre negri din echipajul vaporului Gretchen Bohlen.

File rupte din Album

Inghițim cu placere minciuna care ne lingăsește, și gustăm cu picătură adevărul care ne este amar. I. I. Rousseau.

Este în mormint un vierme care roade cadavrul; viața are un vierme care se numește părere de rău.

Ph. Gerfault.

Omul ar merge tot-dăuna drept inainte, dacă nu ar întâlni la fiecare pas femeia. Ea este un tovarăș de drum plăcut, dar care nu-și cunoaște drumul și ne impiedică de a vedea pe al nostru.

Ars. Houssaye.

Pe vremea aceasta de nesiguranță, e mai bine să înțoi în balsug de căt în Dâmbovița. A. I. (București).

Un ultim cuvânt

Învățătorul — care voiește să explice elevilor săi exemplul despre pastorul cel bun — zice:

— Închipui-ți că D-voastre sunteți mici; ce sunt eu atunci?

— Un boiu mare — răspund mulți elevi.

RUBRICA VESELA

Sigmaringen-Podul-Iloaci!

Ca cetitorii să-si poată face o mai bună idee de entuziasmul ce a dominat în toată țara cu ocazia căsătoriei tinerei Ferdinand de Hohenzollern cu D-șoara Maria de Edinburgh, reproducem după *Curierul Balasan* următoarea relație, intitulată „*Serbare Națională*,“ relație pe care confratele ieșeani o primește din tîrgușorul Podul-Iloaci.

Trebue să adăugăm numai că D. Balasan, directorul *Curierului* e un ultra-dinastic încotat și cunoscut de chiar M. S. Regele. D-șa insoteste ori de căte ori poate pe Suveran în călătoriile sale prin țară și tot D-șa e autorul telegramei către *Curierul*:

„Pleacă Regele, plec și eu.“

Acum iată relația ziarului D-lui Balasan:

(*Serbare Națională*). In zia de 29 Decembrie trecut, cu ocaziunea căsătoriei A. S. R. Principelui Ferdinand Moștenitor Tronului României cu principesa Maria de Edinburgh la Sigmaringen, a avut loc la Podul Iloaei din județul nostru să o săfătă donă Te-Deumuri, unul la Biserică creștină și altul la Sinagoga cea mare din acel oraș. — Încă de pe la 7 dim. locuitorii au început să se adună atât la biserică cat și la sinagogă pentru a asculta serviciul. — Pe la orele 10 a. m. sosește D. sub-prefect Barbu însoțit de supleantul său, unde a fost primit la Biserică de D. primar Munteanu, cu toții funcționarii civili și militari de acolo.

La orele 10 jumătate s'a oficiat serviciul divin de mal mult preot, de unde apoi D. sub-prefect Barbu cu toții ai se și au plecat spre Sinagoga israelită, unde și aci găsiră pe marele Rabin S. S. Altăr incunjurat de corul său și de un numeros public israelit, unde și aci se oficia cuvenitul serviciu divin. — La orele 12 D. sub-prefect primii mai multe delegații și felicitări în numele Maj. Lor., între cari s'au putut observa următoarele persoane:

Preotul Gh. Lăzărescu, Leopold Ferderber, Fridrich Ohl, I. Carare, Pavel Botez, G. Ioan, Gr. Alexandrescu, Anton Vasiliu, I. Lăzărescu, G. Lăzărescu, Rabbin Altăr Iosipovici, Mareu Ghețu, Ghidale Lazer, Iaea Steinberg, Altăr Ghețu, Zeida Rotenberg, Meilih Vaisman, R. B. Zinger, Oisie Haler, Pincu Mendel Haim I. Horovitz, obștei primarul comunelui și altii funcționari.

D. sub-prefect le-a mulțumit la toții pentru onoarea ce i-a făcut în numele Maj. Lor.

In urmă, fiecare s'a retras la locuințele lor.

Serbarea e într'adecăt foarte națională. În ce privește spontaneitatea și caracterul ei popular — ce să mai zicem? !...

Un cuvânt asupra stilului. *Era Nouă* de la 10 Ianuarie, reproducând notița *Curierului*, o insoteste de următoarele cuvinte:

Nu putem rezista tentației de a pune sub ochi cetitorilor noștri relația ce o dă *Curierul-Balasan* despre modul cum s'a serbat ziua de 29 Decembrie, a căsătoriei Principelui moștenitor, la Podul-Iloaei.

De sigur miriș de la *Sigmaringen* a trezit de serberea națională de la Podul-Iloaei.

Sigmaringen și Podul-Iloaei! *Rigoletto*.

Ura! Ura! de trei ori!!! Prețurile curente ale Hartiei de țigară

CREANGĂ

(Veritabilă Hărție de orez Abadie-Paris)

Preful pentru cantitatea de la 50 de cutii în sus

Model II - 60 Cărticole a 110 lei

Cutia Lei 8,55

Model III-120 Cărticole a 60 lei

Cutia 3,45

Accept 4 luni data factură: Franco gara orașului d-străsu, sau 3% Casa scontă.

Pentru cantitate mai puțin de 50 de cutii

Model II - 60 Cărticole a 110 lei

Cutia Lei 8,75

Model III-120 Cărticole a 60 lei

Cutia 3,65

Pret net rambursat, Franco gara orașului d-străsu

Vînzările se fac prin cunoștuța casă de comision S. STOJANOVITS-Brâila și sucursala acestei case, prin D-ii Achil Ciuculescu, Strada Iavor 32, București. Cu toția stima

Solti Olga și Capitan C. I. Creangă

Singuri Fabricanti București

Pret net rambursat, Franco gara orașului d-străsu

Vînzările se fac prin cunoștuța casă de comision S. STOJANOVITS-Brâila și sucursala acestei case, prin D-ii Achil Ciuculescu, Strada Iavor 32, București. Cu toția stima

Solti Olga și Capitan C. I. Creangă

Singuri Fabricanti București

Pret net rambursat, Franco gara orașului d-străsu

Vînzările se fac prin cunoștuța casă de comision S. STOJANOVITS-Brâila și sucursala acestei case, prin D-ii Achil Ciuculescu, Strada Iavor 32, București. Cu toția stima

Solti Olga și Capitan C. I. Creangă

Singuri Fabricanti București

Pret net rambursat, Franco gara orașului d-străsu

Vînzările se fac prin cunoștuța casă de comision S. STOJANOVITS-Brâila și sucursala acestei case, prin D-ii Achil Ciuculescu, Strada Iavor 32, București. Cu toția stima

Solti Olga și Capitan C. I. Creangă

Singuri Fabricanti București

Pret net rambursat, Franco gara orașului d-străsu

Vînzările se fac prin cunoștuța casă de comision S. STOJANOVITS-Brâila și sucursala acestei case, prin D-ii Achil Ciuculescu, Strada Iavor 32, București. Cu toția stima

Solti Olga și Capitan C. I. Creangă

Singuri Fabricanti București

Pret net rambursat, Franco gara orașului d-străsu

Vînzările se fac prin cunoștuța casă de comision S. STOJANOVITS-Brâila și sucursala acestei case, prin D-ii Achil Ciuculescu, Strada Iavor 32, București. Cu toția stima

Solti Olga și Capitan C. I. Creangă

Singuri Fabricanti București

Casa de Schimb „MERCURUL ROMÂN”

MICHAIL EL. NAHMIA

București, Strada Smârdan, 15

In fața laterală a Bancăi Naționale, partea dreaptă Postă, alături
cu casa de banca a domnului Chr. I. ZerlendiCumpără și vinde tot felul de efecte publice, bonuri, acțiuni,
lozuri permise române și străine, scontează cupoane și face
orice schimb de monede.

Imprumaturi de bani pe depozite de efecte și iozuri.

Cursul pe ziua de 10 Ianuarie 1893

Casă fondată în 1884 Cump. Vinde

4%	Renta amortisabilă	82 5	83 50
5%	Imprumutul comunăi 1883	89 75	90 50
5%	Scrisuri funciare rurale	94 75	95 50
5%	urbane	89 75	90 50
5%	Obligațiuni de Stat (Conv. Rurale)	101 50	102 25
Florini val. austriace	2 10	2 12	
Marci germane	1 28	1 25	
Ruble hârtie	2 55	2 60	

Numai 5 lei pe an. — Ori-çine poate cere un număr de
probă din ziarul nostru finanțar, intitulat „Mercurul Român”care publică cursul și liste de trage și la soții ale tuturor
bonurilor și lozurilor Române și străine și imediat se va trimit
metre grăbi și franco în toată țara.

Abovementul anual pentru toată țara costă numai 5 lei. El

se plătește înainte în timbre, mărci sau mandate postale.

Domnii abonați participă gratuit la mai multe premii impor-

ante prevăzute în ziar. Apără de 2 ori pe lună Tot-d-o-dată

acest ziar este un sfătuitor sincer și imparțial pentru orice

di răveri de finanțe și comerț. și se adresa la casa de schimb

„Mercurul Român”, București, Strada Smârdan No. 15.

Bursa din streinătate

Bursa din Viena

	De la 10 Ianuarie 1893.	Florini
Napoleonul	9 62	
Imperialul	—	
Livra turcescă	10 84	
Arg. C. Pap	100—	
Rubla	123 75	
Anstal	322 85	
Renta perp. austriacă	98 60	
" aur	116 70	
" ungără	98 40	
Schimb asupra Londrei	121 35	
" Parisul	48 22	
" Berlinul	59 45	
" Amsterdam	100 45	
" Belgia	48 07	
" Italia	46 10	
Tendință	—	

Bursa din Berlin

	De la 10 Ianuarie 1893.	Marcă
Napoleonul	16 21	
Renta 5%	97 30	
C. F. R.	102 50	
R. aur 4%	88—	
Imprum. municipal București	96 50	
Rubla	209 60	
Disconto	185 80	
Schimb asupra Londrei	165 05	
" Parisul	80 80	
" Amsterdam	168 35	
Tendință	—	

Bursa din Londra

	De la 10 Ianuarie 1893.	Franci
Noul com. englez	98 1/4	
Banca română	6 1/2	
Schimbul asupra Parisului	25 30	
" Berlinul	20 50	
" Amsterdam	12 08	
Tendință	—	

Bursa din Paris (Bulev.)

	De la 10 Ianuarie 1893.	Marcă
Renta franc. 3%	96 22	
Banca otomană	57—	
Cea asupra Vienei	37/8	
Tendință	—	

Bursa din Frankfurt

	De la 10 Ianuarie 1893.	Marcă
Renta R. aur 5%	97 10	
" " " " "	88—	
" " " " "	—	
Tendință	—	

Bursa din Amsterdam

	De la 10 Ianuarie 1893.	Marcă
Renta franc. 3%	96 22	
Banca otomană	57—	
Cea asupra Vienei	37/8	
Tendință	—	

Bursa din Londra

	De la 10 Ianuarie 1893.	Franci
Renta franc. 3%	96 22	
Banca otomană	57—	
Cea asupra Vienei	37/8	
Tendință	—	

Bursa din Paris

	De la 10 Ianuarie 1893.	Marcă
Renta franc. 3%	96 22	
Banca otomană	57—	
Cea asupra Vienei	37/8	
Tendință	—	

Bursa din Berlin

	De la 10 Ianuarie 1893.	Marcă
Renta franc. 3%	96 22	
Banca otomană	57—	
Cea asupra Vienei	37/8	
Tendință	—	

Bursa din Londra

	De la 10 Ianuarie 1893.	Franci
Renta franc. 3%	96 22	
Banca otomană	57—	
Cea asupra Vienei	37/8	
Tendință	—	

Bursa din Paris

	De la 10 Ianuarie 1893.	Marcă
Renta franc. 3%	96 22	
Banca otomană	57—	
Cea asupra Vienei	37/8	
Tendință	—	

Bursa din Londra

	De la 10 Ianuarie 1893.	Franci
Renta franc. 3%	96 22	
Banca otomană	57—	
Cea asupra Vienei	37/8	
Tendință		